

// Tarinaan liittyvänä huomiona: Päähenkilön saama viesti näyttää huomattavasti ymmärrettävämmältä ja mukavammalta kurssiivina, joten yrittäkää ottaa tarinasta selvää. //

Erewar oli täynnä matkaajia. Kauppiaita, seikkailijoita, varkaita, vartijoita, kaikkien ammattikuntien edustajia... Ja he kaikki kävelivät Erewarin kaduilla. Laivat lastattiin ja purettiin satamassa. Kaupungin kaartin vartijat partioivat haarniskoissaan. Jousiampujat seisoivat muurin päällä, valmiina ampumaan kaiken vihamielisen tai yleisesti vihamielisenä pidetyn. Ja Fransin kievari oli täynnä. Täydempi kuin koskaan. Kievarin omistaja oli jo joutunut palkkaamaan lisää väkeä. Täällä oli kuitenkin yksi mies, jonka matkasta tämä tarina kertoo osan. Matkaajien kaupungissa hänen tehtävänsä olisi vaikea, mutta kuinka vaikea? Alvar, kylähullu läheisestä kylästä, oli lähtenyt matkaan päiviä aikaisemmin. Tänä aikana hänelle oli lähetetty useita kirjeitä, jotka hän sai vasta Erewarissa. Ja sieltä tuli tärkeä toimeksianto, joka hänen olisi suoritettava vielä tämän viikon aikana. Alvar istui kievarissa juopotellen ja odottaen tikareidensa kanssa. Miettien toimeksiantoaan hän nousi ylös, ja lähti kävelemeään kohti kaupungin parakkeja, jotka sijaitsivat muurien ulkopuolella. Mies juoksi, ja olikin pian kaupungin portilla. Hän hidasti vauhtiaan ihastellen valtavaa aukkoa muurissa, jota kaksi ovea suojeli. Paksut puuovet olivat auki. Alvar jatkoi juoksuaan. Hyvä Alvar, joka kylähulluksikin on leimattu. Haluaisin sinun tekevön minulle yhden... toimeksiannon. Älä kerro tästä kenellekkään, tai saat tuntea miekan nahoissasi. Voit tietysti myös valita nuolen, mutta miekka on varmasti mukavampi. Haluaisin että menisit matkaajien kaupungin parakeille, ja ottaisit yhteyttä Karliin. Karl antaa sinulle ohjeet toimeksiannon suorittamiseen. Karl on vanha ihmismies. - X Ja niin Alvar etsi Karlia tunteja parakeilta. Kukaan täällä ei tuntunut tuntevan tätä Karlia, jonka X oli viestissään maininnut. Ehkä mies oli väärässä paikassa. Ehkä Karl ei ollutkaan täällä, vaan matkaajien kaupungilla oli tarkoitettu jotain kaukausta paikkaa, josta edes Alvar ei tiennyt. Hän lopetti etsintänsä kysyttään kaartin kapteenilta Karlilta. Tämäkään ei tiennyt mitään tämän nimisestä ihmismiehestä. Alvar jäi parakeille odottamaan, jos vaikka tämä Karl löytäisi tiensä hänen luokseen, kun ei hän mistään löytänyt Karlia. Totta kai, niinhän se oli oltava. Vanha kaapuun pukeutunut ihmismies lähestyi Alvaria. "Kylähulluksiko sinua sanotaan?" vanhus kysyi ojentaen kätensä kohti kylähullun päätä. "Kyllä se sinä olet" Alvar yllättyi. Hän katsoi vanhusta suoraan silmiin, ja hänestä tuntui kuin hänen sielunsa olisi imetty tyhjiöön. "Miten? Kuka?" mies kysyi vanhukselta. Sitten parakit katosivat näköpiiristä. "Alvar, tiedät kyllä kuka minä olen ja mikä minä olen." vanhus vastasi nostaen molemmat kätensä. Maagikko, Alvar ajatteli, ja vielä ihminen. Tämän oli oltava Karl. "Sinun on murhattava hänet" Karl sanoi osoittaen kuvaa ilmassa. Vanha mies joka käveli partion mukana satamassa. Selkeä työ. Alvar oli tyytyväinen. Vielä tyytyväisempi hän oli, kun Karl laski kätensä ja parakit palasivat näkyviin. Tuleva murhaaja lähti kävelemään hitaasti, mutta varmasti, kohti satamaa. Satamassa tuntematon mies käveli partion suojelema edestakaisin levottomasti. Aivan kun hän tietäisi, että joku kylähullu olisi tulossa häntä tappamaan. Laivaa lastattiin hänen reittinsä vieressä. Valtamerialuksen kapteeni huusi jotain kannelta tälle miehelle. "Kauanko vielä?" mies vastasi kysyen. Kapteeni vastasi arvioiden lastausajan olevan noin kaksi tuntia, ja palasi takaisin näkymättömiin. Laivan mahdollinen omistaja jatkoi edestakaisin kävelyään henkivartijoidensa kanssa. Alvar nosti vauhtiaan kävelystä juoksuun. Hän tarkkaili ympäristöään herkeämättä. Kun satama alkoi näkyä, hidasti mies hieman vauhtiaan. Satamassa oli useita partioita ja laivoja. Kuka tai mikä näistä olisi oikea kohde. Yksi partio kuitenkin erottui muista kiiltävine haarniskoineen. Ei kaupungin kaartilla ollut näin kiiltäviä panssareita. Vain palkkasotureilla olisi varaa sellaiseen. Tämän olisi oltava oikea partio. Alvar lähti juoksuun tikarit kädessään. Nähdessään hänet yksi kaupungin kaartin partioista lähti hänen peräänsä, ryhmänjohtaja huutaen jotain aseista ja

pysähtymisestä. Alvar keskittyi täysin kohteeseensa. Yllättyneet ja pelästyneet äänet hänen ympärillään vaimenivat. Aika hidastui. Ja yksi kaupungin kaartin partio onnistui pysäyttämään Alvarin juoksemalla hänen eteensä. Tikarit kuitenkin lähtivät lentämään suoraan kohti kohdetta. Alvar ei edes heittänyt niitä. Hän vain kompastui kaupungin kaartin sotilaaseen, ja päästi irti tikareistaan. Tajuttomuuden tila. Jotain tuntematonta ja kauheaa Alvarille. Aikaa oli varmasti kulunut. Hän näki vain mustaa, eikä tuntenut enää mitään. Olisiko hän kuolemassa, vai vain tajuton? Pian valoisuus häikäisi murhaajan silmiä. "Tervetuloa vankilaan, murhaaja" vanginvartija huusi. Alvar tunki sormet korviinsa, ja vanginvartija alkoi huutamaan jotain suoraan päin vangin kasvoja. Alvar nousi ylös. Hänen olisi tiedettävä kenet hän murhasi. Ja sillä hetkellä Karl iski miekkansa vanginvartijan selkään. Karl, mikä pelastaja ja mikä ajoitus. Mutta mihin miehet jatkaisivat? Koko kaupunki olisi heidän perässään. Karl viittoi Alvaria tulemaan lähemmäs. "Seikkailumme on vasta alussa... Tiedät sen kyllä" Karl sanoi hiljaa. Ja niin maagikko avasi sellin oven. // Tällainen lyhyt teksti näin alkuun. Tähän ei paljoa maailmansuunnittelua tai muutakaan taustatyötä ole laitettu, mutta katsotaan millaista mieltä ihmiset ovat. Tämä toimii kuin esimerkkinä lyhyistä, "maailmattomista" teksteistäni. Pitempiin novelleihin käytän jo maailmansuunnittelua ja musiikkia apuna sekä inspiraationa, joten pitemmät tekstit ovat luultavasi myös parempia, tai sitten liian selitteleviä. Muistathan jättää palautetta tuohon alas, niin voin parantua kirjoittamisessa! Kiitos. //